Fruitteelt op Sion

In het boekje “Verborgen leven” over zestig jaar Cisterciënzer leven in Salland staat op bladzijden 55 en 56 het volgende over de fruitteelt op Sion.

Vervolgens nog iets over de fruitteelt. Daar wij vegetariërs zijn, spreekt het vanzelf dat het fruit bij onze maaltijden een belangrijke plaats inneemt. Ongeveer direct bij de stichting beplantte men daarom al circa twee hectare met fruitbomen. Maar zoals overal elders in die tijd ontbrak het hier nog lang aan technische bewerking zowel van de boomgaard zelf als van de opgebrachte oogst. Langzamerhand kwam ook hier verbetering. Tot nog toe had men, zoals vele kleine boeren, gedacht dat vruchtbomen wel vanzelf groeien en dragen en men bemestte dus niet. Nu kwam men tot de ontdekking dat de boomgaard de zwaarste bemesting van alle gewassen nodig heeft.

Bespuiting van de vruchtbomen

Op een gegeven ogenblik was het zover, dat men er hard over dacht de twee boomgaarden volledig te rooien en opnieuw te beginnen. Maar eenmaal begonnen met bemesting, geregeld snoeien en bespuiten - eerst met een vatspuit, later zelfs met een motorspuit - zwarthouden met de tractor en schijvenegge, steeg de opbrengst geleidelijk aan zo hoog, dat men ze zelfs met een communiteit van zestig man tot soms in Juni niet meer aan kon. Men leverde aan de veiling, maar toch alleen maar wat zuiver over was. En elk jaar blijft de opbrengst nog stijgen, het laatste jaar bereikte men zelfs het hoogste aantal tonnen vanaf het begin. De topprestatie kan op deze twee hectaren wel nooit bereikt worden, omdat er altijd hernieuwd moet worden. Volgens het oordeel van de Land- en Tuinbouwconsulent is onze boomgaard een van de beste van geheel de omtrek.

Ontwikkeling van de boomgaarden

Pas op een topografische kaart uit 1934 zijn de boomgaarden van Sion (in zuidwesten en noord oosten) ingetekend terug te vinden.

Op de kaart van 1956 staan er stallen in de ZW boomgaard. De dubbele lijn langs het kloostergebouw komt door de kaartconstructie.

Op de kaart uit 1967 is de ZW boomgaard door het plaatsen van pluimveestallen gedeeltelijk gerooid en verschoven door nieuwe aanplant richting het noorden en tegelijk neemt het aantal bomen in de NO boomgaard af. De nieuwe aanplant is dan ook geen hoogstam meer maar spilbomen met een hogere aanplantdichtheid.

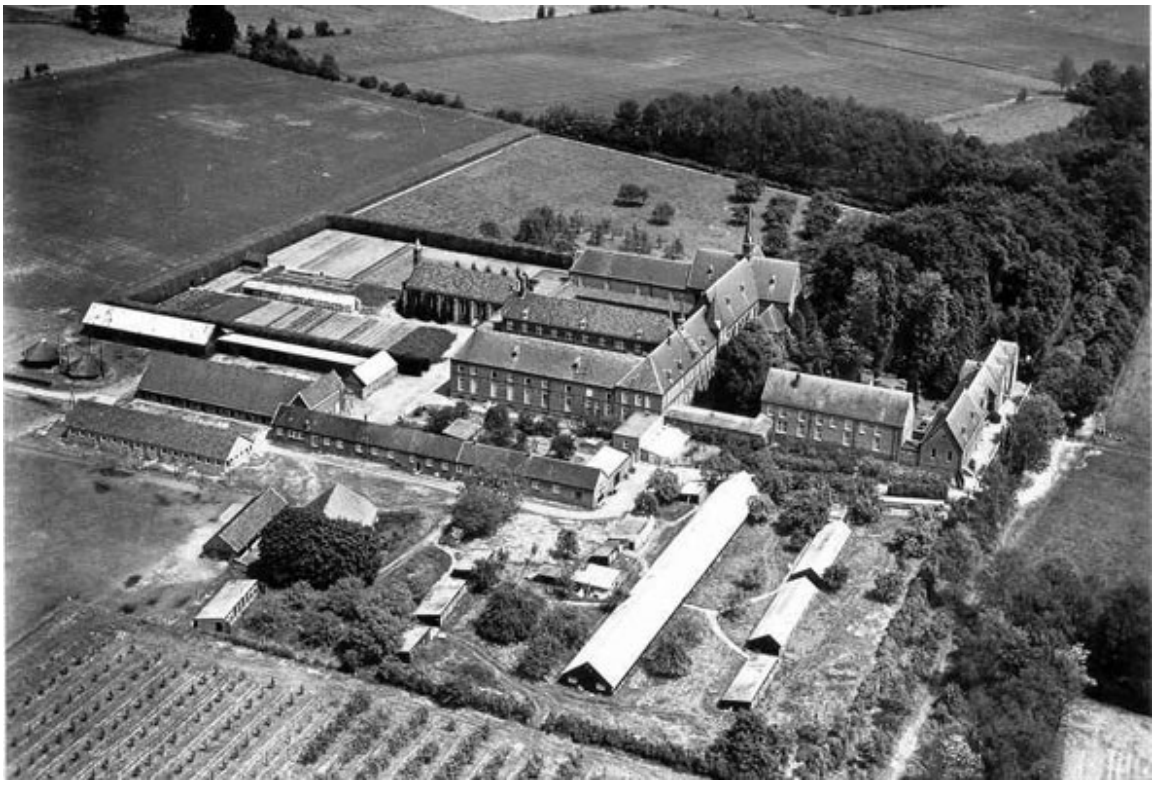

Op de kaart uit 1976 is de NO boomgaard al vrijwel verdwenen.

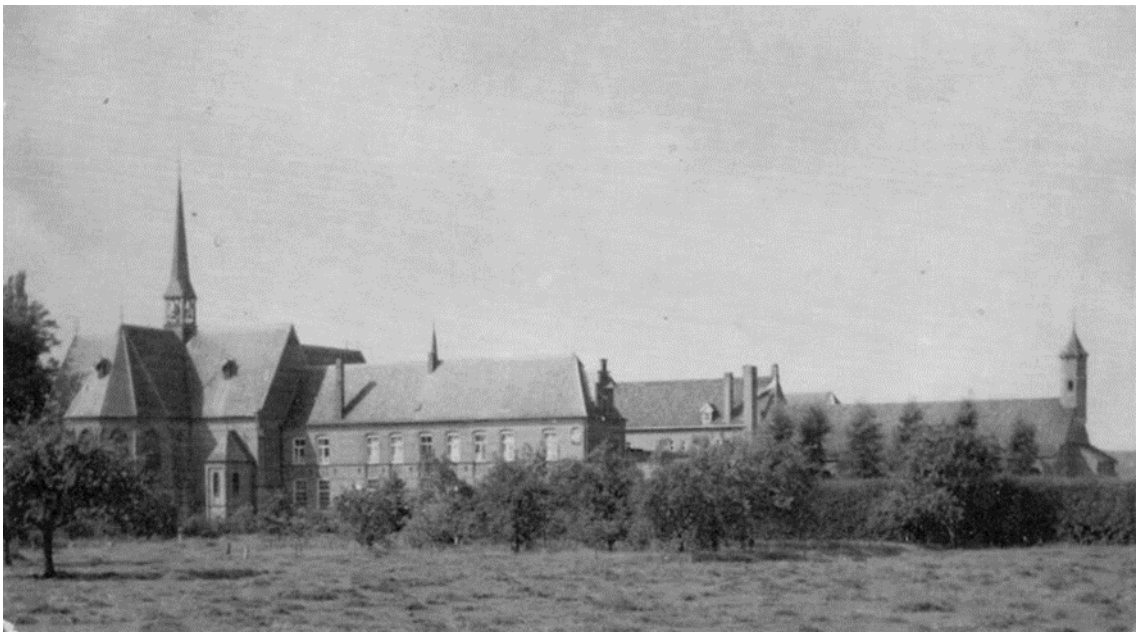

Op de kaart uit 1990 zijn nog restanten van de ZW boomgaard te vinden en een achtergebleven boom van de NO boomgaard. Vanaf 1992 zijn de restanten niet meer op een kaart terug te vinden.

Leifruitteelt

Een tweede verwijzing naar de fruitteelt op Sion komt uit het boekje “de teelt van leifruitbomen” van J.M. Freriks uit 1997. Over de auteur wordt gesteld: *Jan Freriks, geboren te Wijhe 1929, heeft na de landbouwwinterschool gekozen voor de fruitteeltvakschool te Terwolde. Zijn liefde voor en kennis van het leifruit zijn hem bijgebracht door broeder Petrus, tuinbroeder van de abdij Sion te Diepenveen.*

Volgens http://abdijsion.nl/onze-overleden-broeders/ zou het kunnen gaan om broeder Petrus van den Berg.

In een interview in een dagblad uit 2001 zegt Jan Freriks het volgende:

Zijn liefde voor de leifruitbomen heeft Freriks al op jonge leeftijd meegekregen. Als jongen ging hij één keer in de maand op bezoek bij zijn oom die tuinbroeder was in het klooster van Abdij Sion in Diepenveen. "Hij werkte aan fruitteelt in tuinkassen en fruitteelt in potten met de bedoeling de oogst te verfijnen en zo'n maand te vervroegen. Aan zo'n boompje in een pot komen wel zo'n twintig appels of dertig peren. Een keer in de zeven jaar kwam de overste uit Rome op bezoek. Dan stonden de fruitbomen in potten op tafel in de refter. Na de toespraak en de maaltijd kon er dan een appel, peer of perzik van het boompje geplukt en genuttigd worden. Ook op kastelen en buitenplaatsen werd op deze manier, onder meer na de jacht, het dessert genuttigd. Daarnaast was mijn oom ontzettend goed in leifruitbomen telen. Hij had natuurlijk ook veel tijd om te lezen en met andere mensen kennis uit te wisselen. Ik heb heel veel aan hem gevraagd en van hem geleerd. Hij was bijzonder goed in het vormen van de bomen, onder meer in de verschillende palmetvormen. Daarbij gaat het om leibomen waarvan de gesteltakken, die het geraamte van de boom bepalen, op regelmatige afstanden van elkaar en evenwijdig aan elkaar opgekweekt zijn."

Deze bezoeken zullen hebben plaatsgevonden tussen 1940 en 1950.

De kas waarover wordt gesproken, heeft gestaan tegen de zuidoostmuur (toiletdeel) hoek tussengang met druivenstokken. (zie ook de eerdere overzichtsfoto)